

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
81 428/2008-606/XI.vyř.

Praha
5. června 2009

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 22. 9. 2008 na návrh navrhovatele BroadNet Czech, a.s., IČ: 262 01 224, se sídlem Praha 10, Vinohradská 167, zastoupeného na základě plné moci JUDr. Filipem Hruškou, advokátem, se sídlem Praha 4, Táborská 619, proti odpůrci NEW TELEKOM, spol. s r.o., IČ: 266 90 471, se sídlem Praha 10, K Hrušovu 293/2, ve věci sporu o nahrazení újmy v důsledku zrušení předběžného opatření, toto

rozhodnutí:

I. Návrhu navrhovatele se vyhovuje a odpůrce je povinen nahradit navrhovateli újmu v celkové navrhovatelem vyčíslené částce ve výši 440.153,19 Kč vč. DPH spolu s příslušenstvím, v podobě zákonného úroku z prodlení dle následujícího rozpisu:

faktura č.	částka vč. DPH	splatná dne	roční úrok z prodlení ve výši od/do
1000026936	220.019,45 Kč	14. 3. 2008	10,50 % od 15.3.2008 do 30.6.2008 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25 % od 1.1.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí
1000027181	28.733,74 Kč	14. 3. 2008	10,50 % od 15.3.2008 do 30.6.2008 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25 % od 1.1.2009 do dne vydání tohoto rozhodnutí
1000027584	191.400,00 Kč	14. 4. 2008	10,50 % od 15.4. 2008 do 30.6.2008 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008 9,25 % od 1.1.2009 do dne vydání rozhodnutí

a za dobu ode dne následujícího po dni vydání tohoto rozhodnutí do zaplacení pak roční úrok z prodlení z částky 440.153,19 Kč vč. DPH ve výši roční úrokové sazby, která odpovídá

v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

Celkovou dlužnou částku ve výši 440.153,19 Kč vč. DPH spolu s úroky z prodlení je odpůrce povinen uhradit do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 0116988663/0300.

II. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva v celkové výši 25.342,- Kč, a to 17.607,- Kč za uhrazený správní poplatek a 7.735,- Kč vč. DPH na náhradu nákladů právního zastoupení, do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 0116988663/0300.

Odůvodnění:

Dne 22. 9. 2008 byl správnímu orgánu doručen návrh navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci sporu o zaplacení ceny za odebrané služby resp. ve věci neplacení za řádně odebírané služby. Ve svém návrhu se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí, které by stanovilo odpůrci povinnost uhradit pohledávku ve výši 494.960,32 Kč, která se skládá z pohledávek z dlužných faktur v celkové výši 440.153,19 Kč vč. DPH, z úroku z prodlení ve výši 37.201,01 Kč (který byl stanoven procentní sazbou 0,05% denně z dlužné částky) a ze správního poplatku ve výši 17.606,12 Kč. Navrhovatel uvádí, že na základě rozhodnutí o předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř., ze dne 21. 11. 2007 poskytoval odpůrci služby a odpůrce byl dle tohoto rozhodnutí povinen za odebrané služby platit. Služby navrhovatele byly na základě rozhodnutí správního orgánu čj. 7 587/2008–603 ze dne 17. 3. 2008 poskytovány odpůrci do 27. 3. 2008 a poté bylo s okamžitou platností ze strany navrhovatele poskytování služeb ukončeno.

Dále navrhovatel ve svém návrhu ze dne 22. 9. 2008 uvádí, že dle výše uvedených rozhodnutí správního orgánu je odpůrce povinen uhradit navrhovateli náklady spojené s provozem těchto služeb. Odpůrce neuhradil poslední tři faktury za období od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008, pokrývající nákupní cenu poskytovaných služeb, v celkové výši 440.153,19 Kč vč. DPH.

Správní orgán z informativního výpisu z obchodního rejstříku zjistil, že za navrhovatele jsou oprávněni jednat a podepisovat listiny vždy dva členové představenstva společně. Plnou moc udělenou zástupci navrhovatele, který podal návrh na zahájení řízení, však udělily osoby, které v informativním výpisu z obchodního rejstříku jako členové představenstva společnosti BroadNet Czech, a.s. nefigurovaly. Z podaného návrhu proto nebylo zřejmé, zda jej podala osoba k tomu oprávněná. Proto správní orgán vyzval navrhovatele k odstranění vady podání a řízení podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 1. 10. 2008 čj. 81 428/2008-606/III.vyř. přerušil.

Dne 9. 10. 2008 doručil navrhovatel správnímu orgánu opis výpisu z obchodního rejstříku, kterým byla prokázána oprávněnost osob, které udělily plnou moc zástupci navrhovatele, k předmětnému právnímu úkonu. Správní orgán tedy oba účastníky řízení vyzval o pokračování správního řízení a odpůrce vyzval, aby se k obsahu podání navrhovatele vyjádřil.

Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 3. 11. 2008 odpůrce popírá tvrzení navrhovatele, že předběžným opatřením čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007 byla odpůrci uložena povinnost hradit cenu za služby poskytované navrhovatelem. Naopak odpůrce ve svém vyjádření uvádí, že předběžným opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze

dne 21. 11. 2007 bylo navrhovateli stanoveno splnit svou povinnost do 24 hodin od doručení rozhodnutí, navrhovatel však svou povinnost splnil až ke dni 26. 11. 2007.

Dále odpůrce ve svém vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 3. 11. 2008 uvádí, že mu není zřejmé, jakým způsobem došel navrhovatel k uplatněné částce. Odpůrce ve svém vyjádření zdůrazňuje, že navrhovatel vždy ve svých fakturách podrobně rozepisoval předmět fakturace, což v uplatněných fakturách již nečiní, a proto odpůrce požaduje po navrhovateli, aby své náklady řádně doložil. Odpůrce rovněž požaduje po navrhovateli doložení skutečnosti, na základě které požaduje po odpůrci zaplacení úroku z prodlení ve výši 0,05 % denně, protože jak sám uvádí, si není vědom toho, že by takové penále s navrhovatelem sjednal.

Správní orgán následně vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k odpůrcem namítaným skutečnostem, doplnil svá tvrzení uvedená v návrhu na zahájení řízení a vše řádně doložil důkazy. Navrhovatel v dopise doručeném správnímu orgánu dne 21. 11. 2008 požádal správní orgán o prodloužení lhůty k podání vyjádření a zároveň sdělil, že jej v tomto řízení bude nově zastupovat advokát, což doložil plnou mocí.

Dne 3. 12. 2008 bylo v prodloužené lhůtě správnímu orgánu doručeno vyjádření, v němž navrhovatel uvádí, že dne 15. 11. 2007 ukončil platně část smlouvy o poskytování služeb odpůrci, uzavřené dne 28. 3. 2007, a že pouze na základě povinnosti uložené mu rozhodnutím o předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007 napojil dne 26. 11. 2007 opětovně všechny jemu známé zablokované linky zákazníků odpůrce a obnovil tak dodávku služeb odpůrci resp. jeho zákazníkům a v důsledku plnění povinnosti uložené navrhovateli předběžným opatření ze dne 21. 11. 2007 mu vznikla újma (předpokládaná v § 141 odst. 10 správního řádu) spočívající v nákladech na dodávku služeb, které odpůrci v období od 26. 11. 2007 do 27. 3. 2008 poskytoval, a za které odpůrce v období od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008 nezaplatil.

Navrhovatel ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 3. 12. 2008 tvrdí, že pokud odpůrce v období od 26. 11. 2007 do 27. 3. 2008 odebíral od navrhovatele služby, a odpůrce tuto skutečnost nepopírá, vznikla mu povinnost za tyto služby navrhovateli platit. Pokud tedy odpůrce v části předmětného období – konkrétně od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008 – za poskytované služby neplatil, vznikla navrhovateli újma předpokládaná v ustanovení § 141 odst. 10 správního řádu. V daném konkrétním případě takto vzniklou újmu představují náklady navrhovatele na dodávku služeb poskytnutých odpůrci.

Navrhovatel ve svém vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 3. 12. 2008 rovněž předložil faktury, které dle jeho tvrzení představují náklady na odebrané služby za období od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008 a detailní přehled nákladů na provoz ADSL linek, které využíval odpůrce, resp. jeho zákazníci v inkriminovaném období. Pro srovnání rovněž navrhovatel přiložil faktury, kterými byly vyfakturovány služby poskytnuté navrhovateli společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. v předmětném období, z nichž jsou faktury, vystavené navrhovatelem odpůrci, odvozeny.

Navrhovatel dále uvedl, že vzhledem k tomu, že odpůrce neuhradil uvedené faktury včas, vznikla odpůrci povinnost zaplatit navrhovateli zákonný úrok z prodlení. Pokud jde o požadovaný úrok z prodlení, navrhovatel upřesňuje svůj návrh tak, že navrhuje, aby byla odpůrci uložena povinnost zaplatit navrhovateli úrok z prodlení ve výši dle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a to z částky 28.733,74 Kč ode dne 15. 3. 2008 do zaplacení, z částky 220.019,45 Kč ode dne 15. 3. 2008 do zaplacení a z částky 191.400,- Kč ode dne 15. 4. 2008 do zaplacení.

Dopisem ze dne 22. 12. 2008 odpůrce požádal správní orgán o prodloužení lhůty k vyjádření se k namítaným skutečnostem navrhovatelem. Správní orgán odpůrci tuto lhůtu prodloužil a vyjádření obdržel dne 6. 1. 2009. V něm odpůrce uvádí, že navrhovatel ve svém vyjádření potvrdil, že nesplnil řádně povinnost stanovenou mu v předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007, jelikož nepřipojil zablokované linky

zákazníků odpůrce do 22. 11. 2007, ale až ke dni 26. 11. 2007. Z tohoto důvodu se dle názoru odpůrce nemůže navrhovatel domáhat platby za něco, co neprovedl, resp. co neprovedl řádně.

Nad rámec uvedeného poukazuje odpůrce ve svém vyjádření ze dne 6. 1. 2008 na to, že navrhovatelem předložené faktury vystavené spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. neobsahují vyúčtované náklady na provoz LL a FIA linek a navrhovatel tudíž požaduje zaplacení něčeho, co sám od spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. neodebral.

Na základě výše uvedeného proto odpůrce navrhuje, aby správní orgán návrh zamítl.

Správní orgán posléze vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k odpůrcem namítaným skutečnostem. Navrhovatel v podání doručeném dne 20. 1. 2009 správnímu orgánu sdělil, že tvrzení odpůrce o tom, kdy navrhovatel rozhodnutí o předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007 splnil, není předmětem tohoto řízení a je zcela irelevantní. Pokud jde o předmětnou fakturu, kterou byly služby LL a FIA odpůrci fakturovány, upřesnil navrhovatel své tvrzení tak, že v daném případě se jedná o standardní a zavedené ceny mezi navrhovatelem a odpůrcem, přičemž se nejedná o linky prvotně nakupované od spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. Skutečnost, že se jedná o obvyklé ceny mezi stranami sporu, navrhovatel dokládá jinými fakturami na tytéž služby v minulosti zaplacené, včetně příslušných bankovních výpisů.

Navrhovatel se dne 29. 1. 2009 seznámil s podklady rozhodnutí a do protokolu sdělil, že podklady, k jejichž předložení byl správním orgánem vyzván, předloží v požadované lhůtě. K předmětnému řízení již nic nového nesdělil a trvá na všech svých předchozích tvrzeních.

Pověřený zástupce odpůrce se seznámil se spisovým materiálem dne 30. 1. 2009 a požádal o prodloužení lhůty k dodání vyjádření, k jehož předložení, k datu nahlížení do spisu, byl správním orgánem vyzván. K předmětnému řízení však nic dalšího nesdělil a trvá na všech svých předchozích tvrzeních.

Dne 30. 1. 2009 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření navrhovatele, ve kterém uvádí, že odpůrce všechny předchozí faktury po vydání rozhodnutí o předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř., ze dne 21. 11. 2007 tj. v období od 26. 11. 2007 do 31. 1. 2008 hradil, což navrhovatel dokládá předmětnými fakturami a výpisy z účtu. Rovněž navrhovatel zdůrazňuje, že bylo odpůrci fakturováno pouze období, ve kterém byli všichni zákazníci odpůrce opětovně připojeni, tj. až od data 26. 11. 2007.

K vyjádření rovněž navrhovatel připojil své čestné prohlášení ze dne 23. 11. 2007, ve kterém jsou uvedeny důvody, na základě kterých bylo předběžné opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007 splněno až k 26. 11. 2007.

***

Kromě podkladů předložených účastníky řízení vycházel správní orgán při posuzování věci ze zákona o elektronických komunikacích, správního řádu, a z dalších skutečností známých mu z úřední činnosti, a to z podkladů shromážděných ve správním řízení s čj. 78 703/2007-606, vč. pravomocných rozhodnutí.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán zastává stanovisko, že jeho pravomoc rozhodnout o předloženém návrhu vyplývá z § 141 odst. 10 správního řádu, který stanoví, „že pokud ve sporném řízení

bylo předběžné opatření zrušeno z jiného důvodu než proto, že bylo vyhověno návrhu, je účastník, na jehož požádání bylo předběžné opatření nařízeno, povinen nahradit újmy tomu, komu předběžným opatřením vznikly. Rozhodne o tom na žádost správní orgán, který nařídil předběžné opatření.“ Jelikož předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydal jako příslušný správní orgán podle § 127 zákona o elektronických komunikacích rozhodnutí o předběžném opatření dne 21. 11. 2007, čj. 78 703/2007-606/IV.vyř., ve kterém uložil navrhovateli povinnost opětovně poskytovat služby zákazníkům odpůrce a následně toto rozhodnutí o předběžném opatření svým rozhodnutím ze dne 20. 12. 2007, čj. 78 703/2007-606/XII.vyř., které potvrdil správní orgán II. stupně čj. 7 587/2008–603 ze dne 17. 3. 2008, zrušil, je tímto předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu příslušný rozhodnout o tom, zda byla navrhovateli plněním předběžného opatření způsobena újma.

Navrhovateli se v předmětném sporu podařilo unést důkazní břemeno o povinnosti k náhradě újmy podle § 141 odst. 10 správního řádu v plné jím uplatňované výši a prokázat oprávněnost svého návrhu. V důsledku plnění povinnosti uložené navrhovateli předběžným opatřením vznikla navrhovateli materiální újma. Materiální újma je podřazena pod širší pojem škody. Škoda se chápe jako újma, která se projevuje v majetkové sféře poškozeného (navrhovatele) a je objektivně vyjádřitelná v penězích a je tedy napravitelná poskytnutím peněz. V tomto konkrétním případě má majetková újma způsobená poškozenému (navrhovateli) plněním povinností na základě předběžného opatření formu ušlého zisku. Ušlý zisk je újmou spočívající v tom, že u poškozeného (navrhovatele) nedojde v důsledku škodní události (vydání rozhodnutí o předběžném opatření a jeho účinností) k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Navrhovateli vznikla konkrétní újma spočívající ve ztrátě očekávaného majetkového přínosu za dodávku služeb, které odpůrci v období od 26. 11. 2007 do 27. 3. 2008 poskytoval a za které odpůrce v období od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008 nezaplatil.

Navrhovatel dne 15. 11. 2007 platně ukončil část smlouvy o vzájemné spolupráci, kterou uzavřel s odpůrcem dne 28. 3. 2007. Tuto skutečnost potvrdil správní orgán II. stupně rozhodnutím o rozkladu ze dne 17. 3. 2008 čj. 7 587/2008-603 a rovněž Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodnutím ze dne 14. 8. 2008 16 C 124/2008 a Městský soud v Praze svým rozhodnutím ze dne 14. 11. 2008 14 Co 396/2008-66. Z uvedeného právního úkonu navrhovatele a pravomocných rozhodnutí správního orgánu a příslušných soudů jasně vyplývá, že navrhovatel neměl zájem dále poskytovat odpůrci své služby. Pokud tak dále navrhovatel v období od 26. 11. 2007 do 27. 3. 2008 činil, plnil tím pouze rozhodnutí o předběžném opatření správního orgánu ze dne 21. 11. 2007, které bylo vydáno na návrh odpůrce. Odpůrce požadoval vydání předběžného opatření, protože se domníval, že navrhovatel ukončil plnění části smlouvy neplatně. Zároveň odpůrce ve svém návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 19. 11. 2007 uvádí, že spornou fakturu, pro kterou došlo k ukončení části smlouvy ze dne 28. 3. 2007, již uhradil. V návrhu na vydání předběžného opatření odpůrce jasně deklaruje zájem na dalším trvání části smlouvy a z obsahu podání měl správní orgán za patrné, že odpůrce hodlal platby za služby provádět i v průběhu správního řízení do rozhodnutí věci samé. Na základě výše uvedených skutečností vydal správní orgán rozhodnutí o předběžném opatření, kterým prozatímne upravil poměry účastníků řízení, tedy nařídil navrhovateli poskytovat odpůrci a jeho zákazníkům služby podle Smlouvy o vzájemné spolupráci ze dne 28. 3. 2007, za což byl odpůrce zcela logicky povinen platit smluvně sjednané částky. Pokud odpůrce za poskytované služby vystavené faktury nehradil, porušoval rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 21. 11. 2007, čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. Tvrzení odpůrce, že předmětným rozhodnutím o předběžném opatření byla uložena povinnost pouze navrhovateli a že on sám není na základě předběžného opatření povinen za poskytované služby platit, je v rozporu s odůvodněním předběžného opatření správního orgánu. V odůvodnění je jasně stanoveno, že tímto předběžným opatřením se nastoluje pokojný stav před ukončením poskytování služeb navrhovatelem odpůrci, tedy stav, který mezi stranami panoval ke dni 13. 11. 2007, kdy byly obě strany vzájemně vázány Smlouvou o vzájemné spolupráci ze dne 28. 3. 2007. Podle této smlouvy byl odpůrce samozřejmě povinen za poskytnuté služby platit dohodnuté

částky. Rovněž je třeba zmínit, že správní orgán zcela jasně v předběžném opatření deklaroval, že vydává předběžné opatření také z důvodu projevené vůle odpůrce hradit platby za služby poskytnuté navrhovatelem v průběhu správního řízení do rozhodnutí věci samé.

K argumentu odpůrce, že předběžné opatření ukládá povinnosti pouze navrhovateli, je nutno dodat ještě následující. Bylo by zcela v rozporu s účelem předmětného předběžného opatření, aby správní orgán uložil předběžným opatřením povinnost pouze navrhovateli a nepočítal s tím, že odpůrce bude při čerpání svých práv na základě předběžného opatření zároveň plnit své povinnosti, které jsou s čerpanými právy neoddělitelně spojeny. Pokud odpůrce požadoval po navrhovateli poskytování služeb v režimu Smlouvy o vzájemné spolupráci, musel samozřejmě počítat s tím, že za tyto služby bude v režimu Smlouvy o vzájemné spolupráci také platit. Jestliže tedy odpůrce od navrhovatele odebíral služby, což prokazatelně odebíral, byl povinen za ně platit. Povinnost odpůrce platit za odebrané služby nevyplývá pouze z obecných zásad českého právního řádu, ale je rovněž výslovně zmíněna v § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, kde je stanovena povinnost účastníkům, popřípadě uživatelům veřejně dostupné služby elektronických komunikací, hradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby. Na tomto místě je ještě vhodné uvést, že odpůrce se poskytování služeb prostřednictvím předběžného opatření na navrhovateli domáhal, přičemž navrhovatel již další zájem na poskytování svých služeb odpůrci neměl.

Sdělení odpůrce, že není na základě rozhodnutí o předběžném opatření čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. ze dne 21. 11. 2007 povinen hradit faktury za poskytnuté služby, se dostává rovněž do rozporu se skutečností, že odpůrce po vydání předběžného opatření za služby poskytnuté navrhovatelem v měsících listopad a prosinec 2007 a leden 2008 platil, což navrhovatel prokázal předloženými fakturami a výpisy z účtu. Na těchto předložených fakturách je mimo jiné uvedeno, že vystavené částky jsou náklady za služby poskytnuté odpůrci dle předběžného opatření ze dne 21. 11. 2007. Pokud tedy odpůrce po vydání předběžného opatření své faktury za měsíc listopad 2007 až leden 2008 hradil a byl mu tím pádem znám titul těchto plateb, pak lze jen těžko najít nějaký relevantní důvod, proč by odpůrce neměl hradit poskytnuté služby také za měsíc únor a březen 2008.

Co se týče námitek odpůrce vůči průkaznosti částek, které mu byly navrhovatelem fakturovány, sděluje správní orgán následující. Navrhovatel správnímu orgánu předložil faktury, které představují náklady za odebrané služby za období od 1. 2. 2008 do 27. 3. 2008, detailní přehled nákladů na provoz ADSL linek, které využíval odpůrce, resp. jeho zákazníci v inkriminovaném období, včetně faktur, kterými byly vyfakturovány služby poskytnuté navrhovateli společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. v předmětném období, z nichž jsou odvozeny faktury vystavené navrhovatelem odpůrci. K tvrzení odpůrce, že navrhovatelem předložené faktury vystavené společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. neobsahují vyúčtované náklady na provoz LL a FIA linek a navrhovatel tudíž požaduje zaplacení něčeho, co sám od společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s. neodebral, sdělil navrhovatel správnímu orgánu, že částka požadovaná za služby LL a FIA je odvozena od cen, které byly mezi účastníky dohodnuty. Rovněž navrhovatel uvedl, že u služeb LL a FIA se nejedná na rozdíl od ADSL linek o linky prvotně nakupované od spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. Svá tvrzení, že se jedná o obvyklé ceny mezi stranami sporu dohodnuté, navrhovatel doložil jinými fakturami na tytéž služby v minulosti zaplacené, včetně příslušných bankovních výpisů. Faktury za služby LL a FIA v minulosti odpůrci předkládané a odpůrcem hrazené, měly stejnou formu a podobu jako faktury, které předložil navrhovatel v předmětném sporném řízení a které byly vystaveny navrhovatelem za období, za které odpůrce služby neuhradil.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl správní orgán k závěru, že navrhovatel dostatečným způsobem prokázal vyšší částky ušlého zisku, kterou požaduje po odpůrci za poskytnuté služby odpůrci.

Odpůrce rovněž požaduje po navrhovateli doložení skutečnosti, na základě které požaduje po odpůrci zaplacení úroku z prodlení ve výši 0,05 % denně, protože jak sám uvádí, si není vědom toho, že by takové penále s navrhovatelem sjednal.

K námitce odpůrce, že si není vědom toho, že by si s navrhovatelem sjednal možnost uložení penále ve formě úroků z prodlení z dlužné částky ve výši 0,05 % denně uvedl navrhovatel, že pokud odpůrce neuhradil vystavené faktury včas, vznikla mu povinnost zaplatit navrhovateli zákonný úrok z prodlení. Vzhledem k tomu, že se mezi účastníky jedná o vztah vyplývající z občanskoprávních, resp. obchodněprávních vztahů, řídí se výše úroku z prodlení § 1 vládního nařízení č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku. Správní orgán se v tomto bodě zcela ztotožňuje s tvrzením navrhovatele, a proto se tímto rozhodnutím odpůrci ukládá také povinnost zaplatit navrhovateli úrok z prodlení způsobem uvedeným ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Pro informaci odpůrce je vhodné dodat, že roční výše úroků z prodlení odpovídá výši repo sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Sdělení odpůrce, že navrhovatel předběžné opatření ze dne 21. 11. 2007 nesplnil do 24 hodin, ale až dne 26. 11. 2007 a tím pádem není oprávněn požadovat po odpůrci úhradu částek za služby, které odpůrci poskytl, nemá v tomto řízení žádnou právní relevanci. Předmětem tohoto sporu jsou dlužné částky odpůrce vůči navrhovateli a nikoliv doba splnění předběžného opatření ze dne 21. 11. 2007 navrhovatelem. Navíc bylo ve správním řízení prokázáno, že v době po vydání předběžného opatření odpůrce své faktury za měsíc listopad 2007 až leden 2008 hradil, tudíž tím akceptoval splnění předběžného opatření.

Nad rámec výše uvedeného správní orgán ještě odpůrce upozorňuje, že pokud odpůrce po vydání předběžného opatření ze dne 21. 11. 2007 za poskytnuté služby navrhovateli několik měsíců platil, přistoupil tím na všechny podmínky poskytování služeb navrhovatelem včetně dne opětovného připojení zákazníků odpůrce a znovuzahájení poskytování služeb včetně povinnosti platit za služby poskytnuté navrhovatelem. Také z tohoto důvodu nepovažoval správní orgán za nutné seznámit odpůrce s dalšími doklady doloženými navrhovatelem dne 30. 1. 2009, a to s fakturami, které byly odpůrcem uhrazeny od 26. 11. 2007 do 31. 1. 2008 a tudíž mu byly známy. Rovněž čestné prohlášení ze dne 23. 11. 2007 týkající se plnění předběžného opatření, které navrhovatel předložil dne 30. 1. 2008, bylo odpůrci známo, protože bylo doloženo již ke správnímu řízení vedenému pod čj. 78 703/2007-606 a navíc plnění tohoto předběžného opatření není předmětem tohoto sporu

Protože měl navrhovatel ve věci plný úspěch, byl mu v souladu s § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznán nárok na náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva. Úhradu nákladů za uhrazený správní poplatek přiznává správní orgán navrhovateli v plné výši.

Úhradu nákladů za právní zastoupení uznává správní orgán navrhovateli pouze ve výši 7.735,- Kč za pět úkonů právní služby po 1.000,- Kč se zahrnutím pěti položek režijní částky v hodnotě 300,- Kč a včetně 19 % DPH. Správní orgán upozorňuje, že dle § 10 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), činí tarifní hodnota na jeden právní úkon ve správním řízení 5.000,- Kč. Tudíž nemohly být přiznány navrhovateli náklady za právní zastoupení v jím uplatněné výši 55.800,- Kč bez DPH.

Na základě výše uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocih tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad v počtu dvou stejnopisů k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, adresa Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu